

A szegedi gazdasági élet bizonytalanságban várja a „zsidótörvény” végrehajtását

Felmondások helyett számos új felvétel történt a nagyobb vállalatoknál

(A Délmagyarország munkatársától.) Az úgynevezett zsidótörvény végrehajtási utasítása bizonytalan, új helyzet elé állította az egész gazdasági életet. A gazdasági élet összes ágazataiban megindultak a tanácskozások úgy Budapesten, mint a vidéki városokban, természetesen Szegeden is. Egyelőre azonban senki sem tud semmit, a legtöbb helyen teljes bizonytalanságban várják a fejleményeket.

A napokban megjelent Kultúr István miniszteri tanácsos, kormánybiztos rendelete a zsidótörvény végrehajtásával kapcsolatban. A rendelet felszólítja Szeged polgármesterét is, hogy három napon belül jelentse be a kormánybiztosnak, a város területén hány bejelentési kötelezettség alá eső munkaadó van és ezek számára milyen mennyiségű bejelentési lap szükséges. Erre nézve Szegeden semmiféle statisztika nem áll rendelkezésre és így a polgármesteri hivatalnak nagy megerőltetésbe kerül, ha a rendeletnek három nap alatt eleget óhajt tenni.

A Délmagyarország munkatársa a zsidótörvény végrehajtásával kapcsolatban kérdést intézett néhány nagyobb szegedi vállalathoz. Az egyik nagy vállalatnál érdeklődésünkre megtudtuk, hogy a vállalat már megkapta a kérdőleveket és azokat július 31-ig kell benyújtani. A vállalat már hetek óta készül arra, hogy eleget tegyen a törvény rendelkezéseinek, máris számos felvétel történt, azonban eddig még senkit sem bocsájtottak el és nem is szándékoznak elbocsájtani.

Egy másik nagyvállalattól nyert értesülésünk szerint a törvény végrehajtási utasítása Szegeden egyáltalán nem bír olyan arányú jelentőséggel, mint például a fővárosban. Ennél a vállalatnál sem történtek eddig felmondások. A bejelentési kötelezettségnek eleget tesznek a hó végéig, egyébként várják a kormánybiztos részletes utasításait.

Megyei élet

Irta TARNAY IVOR

Örvendtes jelenség, hogy a vidéki sajtó intenzívebben foglalkozik a törvényhatóságok életével s megfelelő kritikával kíséri a benne megnyilvánuló — sokszor lehangoló, olykor reménykeltő — jelenségeket. Mintha csak éreznék, hogy a mai minden oldalról korlátozott állami, elképesztő módon befolyásolt társadalmi életünkben, a törvényhatóságok közgyűlési terme az utolsó terep, ahol a magyar alkotmányosság, az önkormányzati élet hívei megvethetik lábukat. Sajnos nem tapasztalhatjuk ugyanezt a fővárosi sajtónál, amelynek legnagyobb része szinte szószérin ti szövegben teszi közzé azt a száraz, a valóságot nem sejtető kommunikát, amely nem egyszer hivatalos fórumok gondos szűrőjén átment formában számol be a történetekről. Sokszor nem tartalmaz mást ez a tudósítás, mint egyik-másik nagyobb közéleti pozíciót betöltő politikus allokúcióját, amelynek mindig megvan, a nem is tulságosan rejtett célja.

A fővárosi sajtó beszámol arról, hogy egyik-másik törvényhatóság kifejezi bizalmát és „törhetetlen” ragaszkodását a kormány iránt, jöllehet a vidéken mindenki tudja, hogy a bizalmi nyilatkozat miként jött létre, hogy annak tartalma jóformán szószérin egyező az előző kormány iránti bizalomnyilatkozattal, hogy a szövegen legtöbbször csak a miniszter neve jelent változást (a szedés maradhat) s a bizalom szállítóit abszolúte nem alterálja, hogy ennek ellenére is, két hét elteltével a miniszter nem miniszter többé, mint az legutóbb a Darányi-kormány leiratának tárgyalásánál történt s ha a referens csak kissé volt késedelmes, a bizalomtól csepegő felirat már el sem érte a távozó miniszterelnököt. Pedig micsoda zugás, micsoda elképpedés fogadta volna a kijelentést, hogy a Darányi-kormány napjai meg vannak számolva s bukásának oka épp az az erélytelenség, amelyet a törvényhatóságok egyrésze oly szívesen vett, vagy agyonhallgatott, a jobboldali szélsőségekkel szemben s ami viszont annyi aggodalmat keltett az országnak alkotmányos gondolkodású, békés munkát kívánó népében.

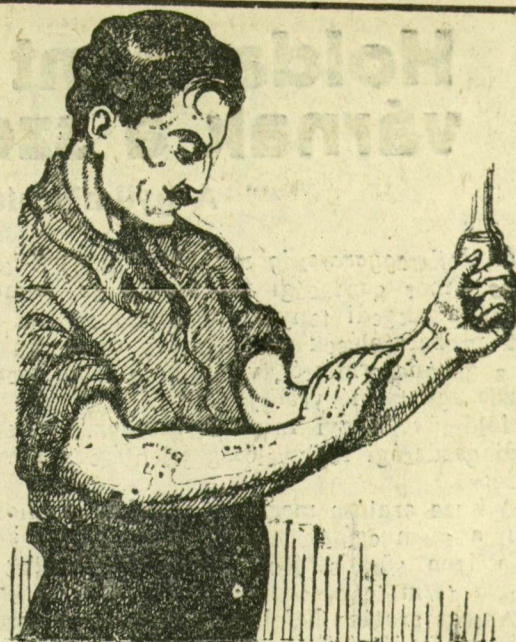
Amikor Darányi miniszterelnök második

kormányának leiratával foglalkozhattak a törvényhatóságok, történt meg a lépés Ausztriával szemben, amelyet a szélsőjobb kitérő örömmel, a hazáját féltő magyarság nagyobb aggodalommal fogadott. Régi, elavultnak hirdetett, felfogás szerint mi sem lehetett természetesebb, minthogy a törvényhatóságok foglalkoznak a kormány külpolitikai magatartásával is s bizalmuk megnyilatkozását (legalább elméletben) attól tesszik függővé, hogy ez a magatartás megfelel-e a törvényhatóságot alkotó közönség felfogásának?

Az újabb idők furcsaságai közé tartozott, hogy mondjuk X vármegyében az ilyen nagyfontosságú kérdés eldöntésénél, mint amilyen a bizalomnyilvánítás, a közgyűlést vezető főispán nem engedte meg a kormány külpolitikájával való foglalkozást, az ellenzéki szónok nem tehetett szót a kormány földpolitikájáról, mellőznie kellett a nemzetiségi kérdés taglalását, hallgatnia kellett a belpolitikai izgalmakról. Távirati stílust követeltek tőle, viseltetik-e bizalommal a kormány iránt, vagy sem, az indoklásra senki sem lévén kíváncsi.

Csak a következetességet dicséri, hogy a két hó elteltével, az Imrédy-kormány bemutatkozásakor mindez akadály nélkül volt lehetséges, igaz, hogy ekkor olyan közéleti férfiú törte át a főispáni barrikádot, aki azt szövegvonás nélkül tehetett, sőt mi több, zajos tapsokat is aratott a kormánypárt részéről. Végtelenül jellemző a helyzetre, hogy ezeket a tapsokat akkor is megkapja, ha homlokegyenest az ellenkezőjét mondja annak, amiket mondott, mintahogy ugyanitt megtörtént már az, hogy a nagy közéleti férfiak a földművelésügyi miniszter politikáját élénken kritizáló beszéde a kormánypárt zöme részéről kapott nagy tapsot és helyeslő elismerést, a jelenlevő kormánypárti képviselők nagy álmétközésére.

Tehetett azután indítványt napirendelőtti felszólalásnál, alispáni jelentésnél, szólhatott mindenről (közönséges halandó csak arról, ami „befoglaltatik a jelentésben”), szóval szereplése mindenben igazolta a kétezer év

Dolgozo ember

számára pótolhatatlan veszteség, ha különösen a nagy nyári melegben munkakedve ellankad, izmai a fáradtságtól megereszkednek és kimerültsége megátolja abban, hogy feladatát elvégezze.

Ha karizmáinkat, fejünket, nyakunkat, homlokunkat a hűsítő, frissítő, üdítő, valódi

Diana-sósborszesszel

kenetjüket, verejtékező testünk lehül, petyhüdt izmaink felfrissülnek, vérünk élénkebben kering, munkakedvünk és bírásunk emelkedik s munkateljesítményünk megduplázódik.

A valódi Diana-sósborszessz az egészség biztos őre, minden házban szükség van rá a gondos, egészségét féltő ember sohasem megy munkába Diana-sósborszessz nélkül.

Próba-palack	ára	— 64 fillér
Kis (eredeti) palack	>	1.10 pengő
Közép (családi) palack	>	3.20 >
Nagy (óriási) palack	>	5.90 >

előtti közmondást: „si duo faciunt idem, non est idem!”

Ezen dolgok és jelenségek feletti elmélkedés készítheti a kívülállót, hogy foglalkozzék a törvényhatóságok belső életével, visszaemlékezve azokra az időkre, amikor a vármegyék közgyűlési terme eszmék küzdőtere volt.

Egy hírlapi cikk kerete nem elegendő arra, hogy kifejthessük minden észrevételünket és meggyőzhessük a kételkedőket annak komoly veszedelméről, ami velejár a törvényhatósági élet s vele a kritika, a szabad véleménynyilvánítás elsorvadásával. Itt is, mint másutt az ország közéletében érzeteti hatását a pártidiktatura. Csak az számít, aki vele tart. A többi, a kívülálló nem is ellenfél, de ellenség, akit csak eltiporni lehet. De minden ilyen erőszakos és egyoldalú uralomnak végzetes hibája a rövidlátás és nagyothallás. Nem látja meg a lassan tornyosuló akadályokat s főleg nem hallja meg, érzéketlen a földalatti dübörgésekre, amelyek a küzdőtéren még láthatatlan ellenfelek mozgólódásának hirdetői. Csak ismernék a történelem tanítását, aggódva fordulnának vissza arról az utról, amelyen most elbizott-ságuk hajtja őket.

Az önkormányzati élet elsorvadását, a zsilipek elzárását, a biztosító szellentűk eldugasztatását azok fogják keservesen megsíratni, akiknek ma legtöbb veszteni valójuk van. Szinte az uccán dübörög az elölvendő nehéz sors, a veszélyt csak az nem látja, aki nem akarja, akik azt hiszik, hogy csak bizalmi nyilatkozatokkal megoldhatják a magyar jövő kétségbeesetten nagy problémáit.

Ha jól akar utazni,

ugy kérje a 11-11-es telefonon a taxinélküli gyors és üzembiztos magánjellegű Buick, Opel és Olympia autóját. Vidéki és turautakra megegyezés szerint. Megrendelhető RITTNER PÉTER, Horthy Miklós ucca 18/a (Hungária-szállóval szemben).